

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Christo Jesu addicitur Psalm. 21. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

I. Christo Iesu addicitur Psalm. 21. 17. II. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. III. Secundum argumentum. IV. Tham Samariticum ~~seu~~^{et} Ezekieli memoratum, crucis Christi symbolum. V. Christo Iesu addicitur Zach. 12. 10. & 13. 6. VI. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. VII. Secundum argumentum. VIII. Disputatur utrum in Psalm. 95. 10. genuina sit scriptura hec, Dominus regnavit à ligno.

I. **P**ALMO vicesimo primo Christum prædicti, & in Propositione septima, *Christo Iesu* & iterum deinde ad centesimum vicesimum tertium Parallelimi caput *addicitur* evicimus. Non semel ergo petita ex eo oracula in testimonium adduxerunt Novi *Psalm. 21.* Testamenti Scriptores; quod non fecissent utique, nisi Psalmum vulgo in eamdem fleti sententiam exploratum habuissent. At non levius controversia mota est super decimo septimo commate, quo supplicium Christi Iesu clarissime præsignatum est. Nam quod habet Vulgata Interpretatio: *Federunt manus meas & pedes meos*, Ebraice in sic conceptum est: **כְּרוּ יְהוָה וְרִגְלֵי**. Hanc lectionem fecuti sunt Septuaginta Interpretes; verterunt enim: **ἀρνεῖσθαι χεῖράς μου καὶ πόδας**. Sic Syrus Interpres, sic Arabs. At in **בְּחִיבָּה**, pro **כְּרוּ** scribitur **כָּאֹרֶב**: ut sensus sit: *Sicut leo manus meas & pedes meos;* quæ cum pendula sint & imperfecta, ad explendam sententiam addi volunt hujus lectionis affertores, obseruaverunt, vel momorderunt, vel laceraverunt, aut aliquid hujusmodi. Quid videtur secutus Paraphrastes Chaldaeus, adjecta dictio ne ad integratatem sententiae. Ita & R. Selomoh Jarchi. Aben Ezra repeti jubet **לֹא נָמָס, circumdecerunt**, quod est in superiori commate. **כָּאֹרֶב** Judaorum fraude confitum fuisse queruntur Christiani: contra à Christianis nativam scriptiōnem in recōctam Judei caußantur, ac inter eos præcipue R. David Kimchi. Utri verius, existimare promtum est. Nam **כְּרוּ** legerunt Septuaginta Senes, ut dixi, vetustissimi Interpretum omnia Scripturæ sacrae qui superfunt, Christo Iesu antiquiores; verterunt quippe **ἀρνεῖσθαι**. Deinde ex **כְּרוּ וְכָתַב** apparet utramque lectionem Ebræorum libros habuisse. Habuerunt certe Codices quidam **כָּאֹרֶב**, ut ipsi testantur Masorethæ, quod à Christianorum lectione differt unica litera **נ**. Eam esse paragogicam Judæi nonnulli fatentur. Atqui certum est abfuisse illam ab optimis quibusdam exemplaribus Christianorum, quorum Judæi ipsi integratatem & fidem agnoverunt. Quid quod traditur in parva Masora, vocis **כָּאֹרֶב** significationem eodem ac significationem vocis **כְּרוּ** recidere? nempe, opinor, quod five unguibus, five dentibus utatur leo ad capiendam & vorandam prædam, carnes pungit & per fodit. Quod cum ita sit, mihi ea longe videtur præferenda lectione, quæ integra est, **כְּאָרָנִית רָאשָׁה שָׁאוֹר**, ei quæ trunca est & pendula, & animum relinquit incertum. Probabile est hoc provenisse ex Tikkun sopherim, five Correctione Scribarum, qui ut præclarí hujus oraculi vim alio converterent, incrufarunt vas sincerum, quod & alibi saepe factum ab iis aliis observarunt.

II. At crimen in Christianos retorquet R. Lipman in Nitzachon, atque vaticinum hoc ab iis adulteratum ex eo probat, quod à Judaorum moribus abhorret, noxios cruci suffigere. Verum quo tempore imperfectus est Christus Iesus, jus vita & necis Judæis erat ademptum. *Nobis*, inquit, *non licet interficere quemquam*. At *Primum argumentum* judicia capitalia & supplicia moribus Romanis tunc exercebantur. Supplicium ergo *gumentum*. juxta alienos mores Iesu irrogandum esse prædictit David, irrogatum Evangelistæ re- *Joh. 19. 31.* tulerunt. Ceterum à Lipmanni criminatione Christianos sati vindicant Interpretes Septuaginta, qui, ut jam notavi, **כְּרוּ** legerunt, & verterunt, **ἀρνεῖσθαι**.

III. De lectione non disputat Theodorus Mopsuestenus, verum nullam hic futurorum, sed præsentium duntaxat significationem contineri pertendit. Totum ergo ad allegoriam convertit; atque id, *Federunt manus meas & pedes meos*, exponit, Arcana mea scrutari sunt, & hoc translatum putat ex iis quæ scrutando & fodiendo eruuntur. *Dinumeraverunt omnia ossa mea*, træcum esse vult ex eorum confuetudine, qui devictorum hostium bona recensent. Violenta fane & inverecunda fuerit utraque translatio hæc, si translatio est, *Ipsi vero consideraverunt & infexerunt me*; etiam nimirum, inquit, patientem quæ volebant. Reete, nam id Christianæ expositioni congruit. *Diviserunt sibi vestimenta mea*, & super vestem meam miserunt sortem; hoc est, inquit, Facultates meas vi ademas sorte inter se partiti sunt; quam interpretationem amplectitur Grotius. Paulo quidem tolerabilior illa est, sed non ita tamen, ut eam quæ est **κατὰ λίξην**, & nativos ac obvios verborum sensus in rebus gestis quæ-